Lietas Nr. C15188815
Lietas arhīva Nr. C-1888-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 27. novembrī

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K. Zaura
ar tiesas sēžu sekretāri A. Elferti
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. C/, atbildētājai /pers. D/
2015. gada 11. novembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „DNB banka" prasībā pret /pers. E/ un /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

AS „DNB banka" (turpmāk arī Prasītājs) cēlusi tiesā prasību pret /pers. E/ (turpmāk arī Atbildētāja) un /pers. D/ (turpmāk arī Galviniece) par parāda piedziņu, kurā lūdz:

- piedzīt no /pers. E/ par labu Prasītājam parādu 66 173,88 EUR, ko veido pamatsummu 61 444,44 EUR, procenti par kredīta izmantošanu 3 215,17 EUR, kas aprēķināti par laika periodu no 2012. gada 15. maija līdz 2013. gada 28. februārim un līgumsods 1 514,27 EUR, kas aprēķināts par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim, kā arī zaudējumus par apdrošināšanu 70,44 EUR un tiesas izdevumus;

- piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. E/, piedzīt no /pers. D/ naudas līdzekļus, kādi nepieciešami pilnīgai parāda, zaudējumu un tiesāšanās izdevumu dzēšanai.

- noteikt Prasītājam tiesības saņemt no 2013. gada 1. marta no /pers. E/, bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. D/ likumiskos procentus - 6% gadā no nesamaksātās pamatsummas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Prasība motivēta ar to, ka saskaņā ar 2007. gada 9. marta Kredīta līgumu Nr. 1839/7H31 (turpmāk – Kredīta līgums) AS „DNB banka" (pirms nosaukuma maiņas – AS „DnB NORD Banka") izsniedza atbildētājai /pers. E/ kredītu 66 094 EUR apmērā, ar darbības termiņu līdz 2032. gada 8. martam, ar procentu likmi 5,092% gadā. 2009. gada 29. janvārī noslēgti grozījumi Nr. 1 Kredīta līgumā.

Prasītājs norāda, ka kopējā Atbildētājai izsniegtā summa ir 66 094 EUR, no kuras atmaksātā daļa ir 4 649,56 EUR un pamatsummas atlikums sastāda 61 444,44 EUR.

Norāda, ka no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tika nodrošināta ar hipotēku uz Atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/. Tāpat no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tika nodrošināta ar 2009. gada 29. janvāra Galvojuma līgumu Nr.l839/7H31-2 (turpmāk - Galvojuma līgums), kas noslēgts starp Prasītāju un /pers. D/ (turpmāk Galviniece). Galvojuma līguma 3. punkts nosaka, ka Galvinieks uzņemas no Galvenā līguma izrietošās maksājumu saistības kā pats parādnieks un atsakās no tiesībām prasīt, lai banka ar piedziņu vispirms griežas pie parādnieka.

Saskaņā Kredīta līguma un tā grozījumu II daļas 10.1. punktu, ja Kredītņēmējs neveic kādu no Maksājumiem saskaņā ar Grafiku, Kredītņēmējs maksā Bankai līgumsodu 0,3% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru nokavēto dienu. Atbildētāja kavē pamatsummas un procentu maksājumus no 2012. gada 15. jūnija un uz 2013. gada 28. februāri līgumsods sastāda 1 514,27 EUR. Līgumsods ir aprēķināts par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim. Kredīta līguma un tā grozījumu II daļas 10.4. punktu Prasītājs nepiemēro un līgumsodu 10% apmērā piedzīt nelūdz.

Norāda, ka saskaņā ar Kredīta līguma I daļas 3., 4.1. punktu, Atbildētājai bija jāveic pamatsummas un procentu maksājumi saskaņā ar grafiku. Atbildētāja kavē procentu samaksu no 2012. gada 15. jūnija un uz 2013. gada 28. februāri kavētie līgumiskie procenti sastāda 3 215,17 EUR. Nesamaksātie līgumiskie procenti ir aprēķināti par laika periodu no 2012. gada 15. maija līdz 2013. gada 28. februārim.

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3. punkta noteikumiem, Prasītājs ir veicis ieķīlātā nekustamā īpašuma piespiedu apdrošināšanu, kas sastāda 70,44 EUR, kas ir Prasītājam nodarīti zaudējumi saskaņā ar Civillikuma 1775., 1779. pantu.

Norāda, ka saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu un Kredīta līguma un tā grozījumu II daļas 10.5. punkta 2. apakšpunktu, Banka var pieprasīt, lai Kredītņēmējs atmaksā visu neatmaksāto Kredīta summu un izpilda visas citas Līgumā noteiktās Kredītņēmēja maksājuma saistības pirms noteiktā termiņa, ja Kredītņēmējs ilgāk par 30 (trīsdesmit) dienām neveic vai neveic pilnā apmērā Maksājumus saskaņā ar Grafiku.

2013. gada 28. februārī Atbildētājai un Galviniecei nosūtītas ierakstītas vēstules - pirmstiesas brīdinājumi Nr. CA 8.2-1/515 par parāda saistībām un tika nolikts termiņš parāda samaksai. Abi nosūtītie brīdinājumi saņemti atpakaļ ar norādi, ka beidzies sūtījuma glabāšanas laiks. Ņemot vērā, ka arī pēc brīdinājuma nosūtīšanas, Atbildētāja un Galviniece nav vienojušies par strīda atrisināšanu ārpus tiesas, Prasītājs norāda, ka no savas puses brīdināja Atbildētāju un Galvinieci, un deva iespēju vienoties līdz tiesai, kas netika izmantots, līdz ar to Prasītājs nepiekrīt arī mediācijas izmantošanai tiesas procesa laikā.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1., 5., 1278., 1280., 1286., 1309., 1319., 1587., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1754., 1755., 1756., 1757., 1764., 1765., 1934., 1943. pantu un 1946. panta pirmo daļu.

Atbildētāja/pers. E/ rakstveida paskaidrojumus lietā nav iesniegusi.

Atbildētāja/pers. D/ 2015. gada 13. maijā iesniegusi lietā rakstveida paskaidrojumu (lietas 72. lapa), kurā norāda, ka 2007. gada 11. janvārī DNB NORD Banka no vienas puses un atbildētāja /pers. E/ no otras puses noslēdza aizdevumu līgumu par aizdevumu nekustamā īpašuma /adrese A/,

iegādei. Līgums tika noslēgts bez galvotājiem. 2009. gada 29. janvārī Prasītājs ar viltu mainīja līguma nosacījumus un piespieda Atbildētājai mainīt procentu maksājumus no līgumā noslēgtajiem 5,092% uz 5,592%, tādējādi palielinot mēneša maksājumu par 29,88 EUR (21 Ls). Līdz ar to Prasītājs ir pārkāpis līguma noteikumus, kuri nosaka, ka procentu likmes var mainīt pēc 5 gadiem. Otrs Prasītāja nosacījums bija, ka nepieciešams galvinieks. Prasītājs Atbildētājai bija paskaidrojis, ka citādi Atbildētāja zaudēs dzīvokli, bet maksājumi jau bija veikti 2 gadus. Atbildētāja lūdza, lai viņa kļūst par galvinieku. Viņa iebildusi, ka nevar būt par galvotāju, jo saņēmusi 355,72 EUR (250 Ls) mēnesī, taču banka labi zinot, ka Galviniece ir maksātnespējīga, piekrita. Galviniece arī norādījusi bankai, ka maksā divus kredītus 85,37 EUR (60 Ls) apmērā, uz ko viņai atteica, ka tas nekas. Papildus Galviniece norāda, ka viņai īpašumu nav, ka dzīvo īrētā dzīvoklī un viņas ienākumi ir 266 EUR mēnesī, bet kopš 2015. gada 25. februāra slimības dēļ nestrādā. Tāpat arī norādījusi, ka Atbildētāja dzīvo Vācijā.

2015. gada 27. maijā tiesā no Prasītāja saņemta atsauksme uz /pers. D/ paskaidrojumu (lietas 76.-77. lapa), kurā norādīts, ka 2009. gada 29. janvārī noslēgti Grozījumi Nr. 1 Kredīta, līgumā. 2008. gadā, kad Latvijas Banka ieviesa kredīta reģistru un bija iespējams pārbaudīt klientu saistības, tika konstatēts, ka Atbildētājai ir citas papildus saistības, par kurām viņa nav informējusi Prasītāju, savukārt Kredīta līguma II daļas 8.3. punktā puses vienojušās, ka Kredītņēmējs informē Banku par savu nodomu uzņemties aizdevuma saistības, ja kopējā aizdevuma saistību summa pārsniedz 20% no Kredīta. No Latvijas Bankas pārskata par personas saistībām redzams, ka Atbildētājai uz 2009. gada 29. janvāri ir bijušas saistības vairāk kā 83 674,37 EUR apmērā, kas ir sešas reizes vairāk nekā 20% no 66 094 EUR, tādēļ tika lūgts papildus nodrošinājums, kam Atbildētājas piekritušas. Gan parakstot Grozījumus Kredīta līgumā, gan papildus Galvojumu, nevienai no Atbildētājām nebija iebildumu. Turklāt, Atbildētājas nav iesniegušas nevienu pierādījumu, ka Prasītājs būtu ar viltu panācis, ka tiek noslēgti Grozījumi Kredīta līgumā un papildus nodrošinājums, kā tas norādīts paskaidrojumos.

Tiesas sēdē Prasītāja pārstāve uzturēja prasību uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem. Papildus paskaidroja, ka Prasītājs sākotnēji lūdz piedzīt parādu no Atbildētājs un tikai parāda piedziņas neiespējamības gadījumā, ja paliek parāda atlikums, lūdz to piedzīt no Galvinieces. Tas attiecas arī uz tiesāšanās izdevumiem un likumiskajiem procentiem. Paskaidroja, ka sakarā ar procentu likmes paaugstināšanu, Atbildētājas ikmēneša maksājums paaugstinājās par aptuveni 20 EUR. Ja sākotnēji t.i., 2007., 2008. gadā procentu maksājums bija 280 EUR mēnesī, tad pēc šo grozījumu parakstīšanas maksājums bija apmēram 300 EUR. Turklāt apmaksājot katru mēnesi pamatsummu, procentu maksājums ar laiku samazinājās.

Norādīja, ka Atbildētāja bez kavējumiem ir veikusi maksājumus līdz grozījumu izdarīšanai Kredīta līgumā. Pēc grozījumu veikšanas Kredīta līgumā, Atbildētāja līdz 2012. gada 15. maijam faktiski bez kavējumiem ir veikusi pamatsummas maksājumus, bet līdz 2012. gada 18. jūnijam ir veikti procentu maksājumi. Pēc 2012. gada 18. jūnija nekādi maksājums no Atbildētājas nav saņemti. Paskaidroja, ka gan procenti gan līgumsods ir aprēķināti līdz dienai, kad Prasītājs vienpusēji atkāpās no Kredīta līguma.

Attiecībā par galvinieku paskaidroja, ka bankā vienmēr tiek izvērtēts tas, vai persona var būt par galvinieku, vai nē un uzskata, ka arī šajā gadījumā tas ir ticis izvērtēts, jo ir ticis noslēgts Galvojuma līgums.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ prasību atzina daļēji, norādot, ka atzīst prasību daļā par pamatparāda summu 61 444,44 EUR apmērā, par ko parakstījās, bet neatzīst prasību pārējā daļā. Paskaidroja, ka 2009. gadā pie viņas uz darbu Kultūras namā atnāca meita un ar asarām acīs paziņoja, ka viņai grib atņemt dzīvokli, par kuru viņa maksājusi jau trīs gadus. Nevienu maksājumu meita nebija kavējusi, visi maksājumi mēnesi pēc mēneša bija nomaksāti. Meita paziņoja, ka viņai ir nepieciešams galvotājs. Viņa meitai teikusi, ka neviens viņu neņems par galvotāju, jo pašai jau ir divi kredīti, kā arī ir minimāli ienākumi, bet meitai atteikt nevarēja. Uzskata, ka tas bija negodīgi no bankas puses palielināt šos procentu maksājumus par 20 Ls, kas ir liela summa. Meita strādāja divās darba vietās, savas saistības pildīja, tāpēc bankai nebija nekāda pamata palielināt procentus uz tā pamata, ka viņai bija citas kredītsaistības. Tā rezultātā meita bija spiesta braukt uz ārzemēm, jo nespēja vairs veikt maksājumus. Norādīja, ka nav saprotams, kādēļ Prasītājam nav meitas adrese, jo visus rēķinus meita saņēma un maksāja tos caur e-pastu no Vācijas līdz 2015. gadam. Paskaidroja ka Galvojuma līgumu parakstījusi neizlasot, jo nav bijušas līdzi brilles, bet būtu to parakstījusi jebkurā gadījumā. Iespējams tas bija vieglprātīgi, bet domā, ka jebkura māte tā būtu rīkojusies. Skaidro, ka saprot arī savu meitu, jo tik ilgi tika maksāts par dzīvokli un pēkšņi paziņo, ka dzīvoklis tiks atņemts tikai tā iemesla dēļ, ka ir vēl kādi citi līgumi. Meita teica, ka viņa ir sniegusi informāciju bankai par citām savām saistībām, bet nevar to apgalvot to, jo tas nav noticis viņas klātbūtnē.

Atbildētāja/pers. E/ uz tiesas sēdi neieradās, par tiesas sēdi viņai ir paziņots Civilprocesa likumā 56. panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti ierakstītā sūtījumā uz viņas deklarētās dzīvesvietas adresi (lietas 68., 121. lapa), kas saņemta atpakaļ tiesā ar norādi, ka beidzies sūtījuma glabāšanas laiks (lietas 122.-127. lapa). Tā kā Atbildētājai tiesas pavēste sūtīta uz deklarētās dzīvesvietas adresi, tiesa atzīst, ka Atbildētājai par tiesas sēdes vietu un laiku ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā un sūtīto dokumentu saņemšanas atpakaļ tiesā neietekmē to paziņošanas faktu (Civilprocesa likuma 56.[1] panta otrā daļa). Atbildētāja par saviem neierašanās iemesliem tiesu nav informējusi un nekādus lūgumus nav pieteikusi.

Novērtējot minētos apstākļus, tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209., 210. pantos noteiktos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus, līdz ar ko lieta izskatāma atbildētājas /pers. E/ prombūtnē.

Motīvu daļa

Novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus un prasības pieteikumā norādītos apstākļus, Prasītāja pārstāves un atbildētājas /pers. D/ sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka prasība par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma tādā apmērā, kā to tiesas sēdē uzturēja Prasītāja pārstāve.

Civillikuma 1402. pants nosaka, ka saistību tiesība rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietā konstatēts, ka 2007. gada 9. martā starp AS „DnB NORD Banka" un atbildētāju /pers. E/ kā kredītņēmēju ir noslēgts Kredīta līgums Nr. 1839/7H31 (lietas 8.- 12. lapa), saskaņā ar kuru puses vienojušās, ka banka izsniedz Atbildētājai aizdevumu 66 094 EUR apmērā nekustamā īpašuma /adrese A/ iegādei, ar procentu likmi 5,09% gadā, kuru banka maina ik pēc 5 gadiem, ar aizdevuma atmaksas termiņu – 2032. gada 8. marts (Kredīta līguma I daļas 1., 3., 5. punkts). Saskaņā ar Kredīta līguma I daļas 8. punktu ikmēneša maksājumi jāveic katra mēneša 15. datumā. Kredīta līguma I daļas 9.1. punktā puses vienojušās, ka no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tiek nodrošināta ar hipotēku uz Atbildētājai piederošo nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/.

No lietā iesniegtajiem operāciju orderiem (lietas 23., 24., 25. lapa), aprēķina par izsniegto un atmaksāto kredīta pamatsummu uz 2013. gada 28. februāri (lietas 41. lapa) un 2007. gada 9. marta Vienošanās (lietas 19.-22. lapa) ir redzams, ka Atbildētājai kredīts 66 094 EUR apmērā ir izsniegts atbilstoši Kredīta līguma I daļas 13. punkta noteikumiem.

Lai nodrošinātu visus AS „DnB NORD Banka" prasījumus, kuri izriet no Kredīta līguma un visiem tā grozījumiem, 2007. gada 9. martā starp AS „DnB NORD Banka" kā ķīlas ņēmēju un atbildētāju /pers. E/ kā ķīlas devēju tika noslēgts Ķīlas līgums Nr. 1839/7H31-1 (lietas 17. lapa). Saskaņā

ar minēto Ķīlas līgumu Atbildētāja ieķīlāja par labu bankai nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/.

2009. gada 29. janvārī AS „DnB NORD Banka" un Atbildētāja noslēguši grozījumus Nr. 1 Kredīta līgumā (lietas 13-16. lapa), kurā puses vienojušās izteikt Kredīta līguma I daļas 3. punktu jaunā redakcijā, nosakot, ka turpmāk procentu likme būs 5,592%, kuru banka maina ik pēc 5 gadiem, ievērojot līguma I daļas 14.3) punkta noteikumus. Tāpat puses vienojušās papildināt Kredīta līguma I daļas 9. punktu ar jaunu 9.2. punktu, paredzot, ka no Kredīta līguma izrietošo saistību izpilde tiek nodrošināta ar atbildētājas /pers. D/ kā galvinieces galvojumu, saskaņā ar 2009. gada 29. janvārī noslēgto Galvojuma līgumu Nr. 1839/7H31-2.

No Uzņēmumu reģistra valsts notāres 2011. gada 4. novembra lēmuma (lietas 61. lapa) ir redzams, ka 2011. gada 11. novembrī AS „DnB NORD Banka" ir mainīts nosaukums uz AS „DNB banka".

Saskaņā ar Civillikuma 1934. pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Tiesa uzskata, ka Kredīta līgums ir noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo starp pusēm notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām. Prasītājs no savas puses Kredīta līgumu ir izpildījis un Atbildētājai ir izsniedzis aizdevumu. Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm Kredīta līgumu (ar grozījumiem) būtu apstrīdējusi, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējpusēm un atbilstoši Civillikuma 1590. pantam katra no pusēm var prasīt tā izpildīšanu. Turklāt Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tā kā Atbildētājai aizdevums 66 094 EUR apmērā ir izsniegts, tad viņai, saskaņā ar Civillikuma 1943. pantu, ir pienākums atdod bankai tādu pašu summu kādu viņa ir saņēmusi.

No lietā iesniegtā aprēķina par izsniegto un atmaksāto kredīta pamatsummu uz 2013. gada 28. februāri (lietas 41.-42. lapa) un Kredīta atmaksas un procentu samaksas grafika (lietas 53.-58. lapa) ir redzams, ka atbildētāja /pers. E/ nav veikusi aizdevuma atmaksu grafikā noteiktajā kārtībā, ka aizdevuma pamatsummas atmaksa tiek kavēta kopš 202. gada 15. maija, kad ir veikts pēdējais maksājums, un uz 2013. gada 28. februāri neatmaksātā aizdevuma summa ir 61 444,44 EUR. Atbildētāja nav apstrīdējusi šo parāda summu, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka parāds ir pilnīgi vai daļēji samaksāts.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas procentus par kredīta izmantošanu 3 215,17 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 28. februārim.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu (Civillikuma 1753. pants).

Saskaņā ar Civillikuma 1946. pantu procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Par kredīta lietošanas procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru Prasītājs un Atbildētāja ir vienojušies noslēdzot Kredīta līgumu un tā grozījumus. Kredīta līguma (ar grozījumiem) I daļas 3. punktā, II daļas 3. un 4.1. punktā puses ir pielīgušas kredīta lietošanas procentu apmēru un to maksāšanas kārtību. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no līgumslēdzējpusēm Kredīta līgumu un tā grozījumus būtu apstrīdējusi vai ka Kredīta līgums (ar grozījumiem) būtu atzīts par spēkā neesošu. Ņemot vērā minēto Atbildētājai bija pienākums pildīt Kredīta līguma noteikumus un maksāt kredīta lietošanas procentus Kredīta līgumā pielīgtajā apmērā un grafikā noteiktajos termiņos – sākotnēji 5,09% gadā, bet pēc grozījumu izdarīšanas Kredīta līgumā - 5,592% apmērā gadā.

No lietā iesniegtā procentu par kredīta izmantošanu uz 2013. gada 28. februāri aprēķina (lietas 43.-48. lapa) un Kredīta atmaksas un procentu samaksas grafika (lietas 53.-58. lapa) ir redzams, ka atbildētāja /pers. E/ nav veikusi procentu maksājumus grafikā noteiktajā kārtībā, ka Atbildētāja kavē procentu maksājumus kopš 2012. gada 15. jūnija un par laika periodu līdz 2013. gada 28. februārim Atbildētāja nav samaksājusi līgumiskos procentus par kredīta lietošanu 3 215,17 EUR apmērā. Pēdējais maksājums procentu samaksai ir veikts 2012. gada 18. jūnijā. Atbildētāja nav apstrīdējusi Prasītāja iesniegto kredīta izmantošanas procentu parāda aprēķinu, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, ka parādu ir pilnīgi vai daļēji samaksājusi.

Prasītājs ir aprēķinājis un lūdz piedzīt no Atbildētājas arī līgumsodu 1 514,27 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim.

Par līgumsoda maksāšanas pienākumu un tā apmēru līgumslēdzējpuses ir vienojušās. Kredīta līguma II daļas 10.1. punktā Atbildētāja ir uzņēmusies pienākumu maksāt līgumsodu 0,3% dienā no nesamaksātās summas, ja viņa neveic maksājumu saskaņā ar grafiku.

Tā kā no lietā iesniegtajiem pierādījumiem (lietas 41.-42., 43.-48. lapa) ir redzams, ka Atbildētājs neveica aizdevuma un procentu maksājumus saskaņā ar grafiku (lietas 53.-58. lapa), jo aizdevuma pamatsummas un procentu maksājumi tiek kavēti kopš 2012. gada 15. jūnija, tad tiesa atzīst, ka Prasītājam ir tiesības saskaņā ar Kredīta līguma noteikumiem un pamatojoties uz Civillikuma 1716., 1717., 1720. pantu aprēķināt un prasīt līgumsoda piedziņu, jo parakstot Kredīta līgumu, puses ir vienojušās par līgumsoda maksāšanas pienākumu, kā arī par līgumsoda apmēru.

Civillikuma ievada 3. pants nosaka, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Tādējādi attiecībā uz līgumsodu un tā apmēru tiesa vadās pēc Civillikuma normām, kas bija spēkā līdz 2013. gada 31. decembrim, t.i., Kredīta līguma (ar grozījumiem) slēgšanas un arī parāda rašanās brīdī.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)*, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas (Civillikuma 1717. pants *(likuma redakcijā līdz 2013. gada 31. decembrim)*).

Saskaņā ar Civillikuma 1721. pantu, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīgā daļa.

Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods.

Tiesa, izvērtējot Prasītāja iesniegto līgumsoda aprēķinu (lietas 49.-52. lapa), uzskata, ka tas nav pretējs Civillikuma 1. pantā noteiktajam labas ticības principam. Ņemot vērā to, ka pienākums maksāt līgumsodu iestājies pašas Atbildētājas saistību nepildīšanas rezultātā, kā arī galvenā parāda summu – 61 444,44 EUR - un līgumsoda aprēķināšanas perioda ilgumu, tiesa arī uzskata, ka Prasītāja aprēķinātais līgumsods 1 514,27 EUR apmērā, kas ir 2,46 % no galvenā parāda summas, nav vērtējams kā nesamērīgs un neproporcionāls Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kontekstā.

Tāpat Prasītājs lūdz piedzīt no Atbildētājas zaudējumus, kas tam radušies sakarā ar ieķīlātā nekustamā īpašuma piespiedu apdrošināšanu 70,44 EUR apmērā.

Kredīta līguma II daļas 7.1. un 7.2.punktā atbildētājs apņēmās visā līguma darbības laikā nodrošināt nepārtrauktu saskaņā ar nodrošinājuma līgumiem ieķīlāto ķermenisko lietu apdrošināšanu pret visiem apdrošināšanas polisē iekļautajiem riskiem, apdrošināšanas summu, sabiedrību un

noteikumus iepriekš saskaņojot ar banku. Kredītņēmējs ne vēlāk kā desmit dienas pirms apdrošināšanas beigu datuma iesniedz bankai līguma noteikumiem atbilstošu apdrošināšanas polisi nākamam periodam, kā arī dokumentu, kas apliecina attiecīgās apdrošināšanas prēmijas samaksu. Savukārt 7.3.punktā noteikts, ka, ja atbildētājs līgumā noteiktajā termiņā nav iesniedzis bankai līguma noteikumiem atbilstošu apdrošināšanas polisi un/vai dokumentu par apdrošināšanas prēmijas samaksu, banka var pēc saviem ieskatiem, bet par atbildētāja līdzekļiem, veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu nepārtrauktu saskaņā ar nodrošinājuma līgumiem ieķīlāto ķermenisko lietu apdrošināšanu.

No lietā iesniegtajām apdrošināšanas polišu kopijām un maksājumu dokumentu kopijām (lietas 34.-35., 36., 37.-38., 39. lapa) ir redzams, ka Prasītājs ir veicis ieķīlātā nekustamā īpašuma /adrese A/ apdrošināšanu, kopā samaksājot apdrošināšanas prēmiju 70,44 EUR apmērā.

Civillikuma 1779. pantā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Civillikuma 1770. pantā noteikts, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Savukārt Civillikuma 1775. pantā norādīts, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Zaudējumu atlīdzināšana ir galvenais civiltiesiskais līdzeklis tiesību aizskāruma mantisko seku novēršanai un tās mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

Kā norādīts tiesību doktrīnā: „Ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī peļņas atrāvumu, papildu izdevumus un citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas" (*sk. K. Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Rīga, 2006, 238.lpp.*). Juridiskajā literatūrā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv trīs šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: 1) prettiesiska vainojama rīcība (ietver arī vainojamības vai attaisnojamu neesamības noskaidrošanu); 2) kaitējuma esamība; 3) cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu *(Prof. Dr. habil. iur. Kalvis Torgāns. Vainas vai attaisnojumu meklējumi civil tiesībās. Jurista Vārds, Nr.20, 2005.gada 31.maijs)*. Arī Mg. iur. Jānis Kārkliņš norādījis: „Vērtējot civiltiesiskās atbildības pamatus, pietiktu konstatēt trīs zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumus – zaudējumu apmēru, cēloņsakarību un prettiesiski rīcību, kuru nosakot, cita starpā, tiek ņemti vērā prettiesisko rīcību (tātad vainu) neizslēdzošie apstākļi (likumiskie attaisnojumi) *(Mg. iur. Jānis Kārkliņš, LU Juridiskās fakultātes Civiltiesību katedras pasniedzējs, doktorants. Vainas nozīme, nosakot civiltiesisko atbildību. Jurista Vārds, Nr.15, 2005.gads 26.aprīlis)*.

Tā kā Atbildētāja nav pildījusi Kredīta līguma II daļas 7.1. punktā noteikto pienākumu un nav veikusi ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanu, bet to ir veicis Prasītājs, tad tiesa atzīst, ka Prasītājam ir tiesības, saskaņā ar Civillikuma 1775. un 1779. pantu, prasīt Atbildētājai atlīdzināt Prasītājamviņam nodarītos zaudējumus par ieķīlātā nekustamā īpašuma piespiedu apdrošināšanu 70,44 EUR apmērā. Tiesa atzīst prasītāja tiesības prasīt apdrošināšanas prēmijas atmaksu no atbildētāja.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka Prasītājs ir nosūtījis Atbildētājai un Galviniecei uz vairākām adresēm 2013. gada 28. februāra pirmstiesas brīdinājumu, kurā ir informējis par to, ka viņa kavē pamatsummas un procentu maksājumus no 2012. gada 15. jūnija, tāpēc Prasītājs, saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 10.5. punkta 2. apakšpunktu un 10.6. punktu, vienpusēji atkāpjas no Kredīta līguma ar 2013. gada 28. februāri un pieprasa veikt kredīta atmaksu un citu Kredīta līgumā noteikto saistību izpildi 66 173,88 EUR apmērā līdz 2013. gada 30. martam. Atbildētājai sūtītie sūtījumi saņemti atpakaļ ar norādi, ka beidzies to glabāšanas laiks, savukārt Galviniece pirmstiesas brīdinājumu ir saņēmusi (lietas 29., 30., 31., 32., 33. lapa).

Civillikuma 1589. pantā ir noteikti gadījumi, kad pēc Civillikuma pielaižama vienpusēja atkāpšanās no līguma, proti, vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma var izpausties paziņojumā par līguma termiņa pārcelšanu vai atteikumā to pildīt. Tiesība atkāpties no līguma var izrietēt no līguma rakstura, piemēram, ja kreditors nerada līgumā vai likumā noteikts priekšnoteikumus parādnieka darbībai (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. – Rīga: Mans Īpašums, 2000, 119. lpp.*).

Kredīta līguma II daļas 10.5. punkta 2. apakšpunktā ir noteiktas Prasītāja tiesības vienpusēji atkāpties no Kredīta līguma un prasīt no Atbildētājas pirmstermiņa līguma saistību izpildi, ja Atbildētājas ilgāk kā 30 dienas neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku.

Ņemot vērā to, ka Atbildētāja kopš 2012. gada 15. jūnija kavēja aizdevuma un procentu maksājumus, tad tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības izmantot Kredīta līguma II daļas 10.5. punkta 2. apakšpunktā pielīgtās tiesības un vienpusēji atkāpties no Kredīta līguma, pieprasot pirmstermiņa līguma saistību izpildi.

Tāpat no lietā iesniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka Prasītājs Atbildētājai un Galviniecei ir nosūtījis 2014. gada 28. jūlija pirmstiesas brīdinājumu par saistību bezstrīdus piespiedu izpildīšanu. Atbildētājai sūtītais brīdinājums saņemts atpakaļ ar norādi, ka beidzies sūtījuma glabāšanas laiks, bet Galviniece brīdinājumu saņēmusi (lietas 26., 27., 28. lapa).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu puses savas tiesības civilprocesā realizē sacīkstes formā. Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmajai daļai katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus [..]. Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 96. panta piektās daļas noteikumiem, pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Tā kā Atbildētāja nav apstrīdējusi ne parāda esamības faktu, ne arī tā apmēru, kā arī zaudējumu apmēru, tad tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu. Turklāt samaksas pierādīšanas pienākums atbilstoši Civillikuma 1838. pantam gulstas uz parādnieku, bet Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka līdz lietas izskatīšanas dienai viņa parādu un zaudējumus ir pilnīgi vai daļēji samaksājusi.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka Prasītājs ar lietā iesniegtajiem pierādījumiem ir pierādījis savas prasības pamatotību, tāpēc prasība ir apmierināma un no atbildētājas /pers. E/ Prasītāja labā ir piedzenama neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 61 444,44 EUR, procenti par kredīta izmantošanu 3 215,17 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 28. februārim un līgumsods 1 514,27 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim, kā arī zaudējumi par ieķīlātā nekustamā īpašuma piespiedu apdrošināšanu 70,44 EUR.

Lai nodrošinātu no Kredīta līguma izrietošo saistību izpildi, 2009. gada 29. janvārī starp Prasītāju un atbildētāju /pers. D/ kā galvinieci tika noslēgts Galvojuma līgums Nr. 1839/7H31-2 (lietas 18. lapa).

Galvojuma līguma 1. punktā, Galviniece uzņēmusies pienākumu atbildēt Prasītājam par maksājumu saistību pienācīgu izpildi, kas izriet no Prasītājas un Atbildētājas noslēgtā Kredīta līguma un visiem tā grozījumiem. Galvojuma līguma 3. punktā Galviniece ir uzņēmusies no Kredīta līguma izrietošās maksājumu saistības kā pats parādnieks (Atbildētāja) un atteikusies no tiesībām prasīt, lai Prasītājs ar piedziņu vispirms griežas pie Atbildētājas. Ja Atbildētāja nokavē jebkuru no saskaņā ar Kredīta līgumu veicamajiem maksājumiem pilnā apmērā vai daļēji, Galviniece apņemas samaksāt Prasītājam kavēto maksājumu Atbildētājas vietā (Galvojuma līguma 4. punkts).

Civillikuma 1692. pants nosaka, ka galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņas parāda. Galvojumam ir nepieciešama rakstiska forma (Civillikuma 1695. pants).

Tiesa uzskata, ka Galvojuma līgums ir noslēgts arī atbilstoši Civillikuma prasībām. Puses to ir parakstījušas bez ierunām. Lietā nav iesniegti

pierādījumi, ka kāda no pusēm būtu minēto Galvojuma līgumu apstrīdējusi, līdz ar to tas ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

Saskaņā ar Civillikuma 1698. pantu, galvinieks atbild nevien par pašu galveno parādu, bet arī par tā blakus prasījumiem, parādnieka vainas vai nokavējuma dēļ nodarītiem zaudējumiem un tiesas izdevumiem.

Civillikuma 1702. panta pirmajā daļā noteikts, ka tad, kad pret galvinieku ceļ prasību, viņš var prasīt, lai kreditors griežas ar to papriekš pie galvenā parādnieka, ja piedziņa no tā izdarāma tikpat sekmīgi un viegli. Savukārt minētā panta otrajā daļā norādīts, ka šī tiesība atkrīt, ja galvinieks noteikti no tās atteicies. Par tādu atteikšanos uzskatāms jau arī tas, ja galvinieks uzņemas saistību kā pats parādnieks.

No Galvojuma līguma ir redzams, ka Galviniece uzņēmās saistības kā pati Atbildētāja, tāpēc tiesa atzīst, ka parāda un zaudējumu piedziņa no atbildētājas /pers. D/ ir nosakāma subsidāri.

Tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājas /pers. D/ kā galvinieces maksātspēja pie Galvojuma līguma noslēgšanas nav tikusi vērtēta. Turklāt Galvojums pēc savas būtības ir akcesora saistība, kas kalpo par citas saistības nodrošinājumu un galvinieks ir subsidāri atbildīgs par parādnieka uzņemto saistību, neatsvabinot tomēr parādnieku no viņa parāda. Tāpat tiesa arī uzskata, ka arī pašai atbildētājai /pers. D/, parakstot Galvojuma līgumu un uzņemoties saistības kā galviniecei, bija pienākums izvērtēt savu maksātspēju. Tas, ka galviniece, pēc pašas teiktā, ir parakstījusi Galvojuma līgumu to neizlasot, tiesas ieskatā liecina par vieglprātīgu attieksmi pret uzņemtajām saistībām un nevar būt par pamatu, lai atbrīvotu viņu no pienākuma būt subsidāri atbildīgai par parāda un zaudējumu samaksu. Turklāt Galvojuma līgums nav apstrīdēts vai atzīts par spēkā neesošu, līdz ar to minētais līgums ir spēkā un saskaņā ar Civillikuma 1590., 1587. pantu Galviniecei ir pienākums pildīt ar Galvojuma līgumu uzņemtās saistības un pienākumus.

Ņemot vērā minēto tiesa uzskata, ka prasība daļā par subsidāru parāda un zaudējumu piedziņu ir pamatota un apmierināma un parāda un zaudējumu piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā no atbildētājas /pers. E/, parāds un zaudējumi ir piedzenami no atbildētājas /pers. D/

Tiesa nevērtē pēc būtības atbildētājas /pers. D/ iebildumus par kredīta lietošanas procentu paaugstināšanu ar 2009. gada 29. janvārī noslēgtajiem Kredīta līguma grozījumiem. Atbildētāja nav Kredīta līguma līgumslēdzējpuse un tāpēc viņai nav tiesību apstrīdēt vai izteikt iebildumus par Kredīta līguma vai tā grozījumu nosacījumiem, savukārt atbildētāja /pers. E/, kas ir Kredīta līguma (ar grozījumiem) līgumslēdzējpuse, nekādus iebildumus par minēto Kredīta līgumu un tā nosacījumiem tiesai nav cēlusi. Lietā nav arī iesniegti pierādījumi, ka Atbildētāja būtu apstrīdējusi Kredīta līgumu vai tā grozījumus, vai tie būtu atzīti par spēkā neesošiem. Turklāt no Prasītājas pārstāves sniegtajiem paskaidrojumiem tiesas sēdē un lietā iesniegtā procentu par kredīta izmantošanu uz 2013. gada 28. februāri aprēķina (lietas 43.-48. lapa) ir redzams, ka Atbildētāja ir pildījusi Kredīta līguma nosacījumus un līdz 2012. gada 18. jūnijam ir maksājusi kredīta procentus pielīgtajā apmērā, kas tiesai ļauj izdarīt secinājumu, ka viņai nav bijuši iebildumi pret šādiem Kredīta līguma nosacījumiem.

Tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja norādīto, ka grozījumi Kredīta līgumā 2009. gada 29. janvārī tika veikti, kredīta procentu likme tika paaugstināta un papildus nodrošinājums, t.i., galvojums tika pieprasīts, jo Atbildētājai uz 2009. gada 29. janvāri bijušas vēl citas saistības, kas pārsniedz 20% no aizdevuma summas, jo tas apstiprinās ar Latvijas Bankas pārskatu par personas saistībām (lietas 79.-106. lapa). Tomēr tā kā atbildētāja /pers. E/ nav apstrīdējusi Kredīta līgumu un tā grozījumus, vai cēlusi iebildumus lietā par kredīta procentu likmes paaugstināšanu, tad, tiesas ieskatā, minētajiem paskaidrojumiem un pierādījumiem nav juridiskas nozīmes lietā.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja atbildētājas /pers. E/ Prasītāja labā ir piedzenama neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 61 444,44 EUR, procenti par kredīta izmantošanu 3 215,17 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 28. februārim un līgumsods 1 514,27 EUR apmērā par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim, kā arī zaudējumi par ieķīlātā nekustamā īpašuma piespiedu apdrošināšanu 70,44 EUR. Piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā no atbildētājas /pers. E/, minētās summas ir piedzenamas no atbildētājas /pers. D/.

Saskaņā ar Civillikuma 1811. pantu katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i., nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Prasītājs ir lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku no 2013. gada 1. marta līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus - 6% gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas.

Civillikuma 1753. pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1757. pants nosaka, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1759. panta 1. punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu [..]; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem. Minētā panta 2. punkts nosaka, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par svešu naudu [..].

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumiskie procenti ir seši procenti no simta gadā.

Tā kā lietā nepastāv strīds par to, ka pēc atkāpšanās no Kredīta līguma Prasītājam nav atmaksāta aizdevuma pamatsumma 61 444,44 EUR un tas ir Prasītāja kapitāls, tad tiesa atzīst, ka Prasītājs pamatoti lūdz noteikt viņam tiesības par laiku no 2013. gada 1. marta līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos procentus - 6% gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas, jo to paredz Civilprocesa likuma 195. pants un likumisko nokavējuma procentu maksāšanas pienākumu un to apmēru nosaka Civillikuma 1756., 1759. un 1765. pants.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību, ir samaksājis valsts nodevu 1 806,88 EUR (lietas 66. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7,83 EUR (lietas 65. lapa), kopā samaksājot tiesas izdevumus 1 814,71 EUR apmērā, kas ir piedzenami Prasītāja labā no atbildētājas /pers. E/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā, minētie tiesas izdevumi Prasītāja labā ir piedzenami no atbildētājas /pers. D/.

No uzziņas lapas un izsūtīto vēstuļu saraksta ir redzams, ka lietā kopumā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,99 EUR apmērā (lietas 1., 2. lapa) apmērā. Tā kā prasība ir apmierināma un lietā nav samaksāti visi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, tad no atbildētājas /pers. E/ valsts labā ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,16 EUR apmērā, kas ir starpība starp lietā aprēķinātajiem un Prasītāja samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem. Piedziņas neiespējamības vai nepilnas piedziņas gadījumā no atbildētājas /pers. E/, minētie tiesas izdevumi valsts labā ir piedzenami no atbildētājas /pers. D/.

Tiesa izskaidro, ka par labu valstij piedzītie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,16 EUR apmērā ir maksājami: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316,

saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Tiesa atzīst, ka ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, Atbildētājiem nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību par parāda piedziņu apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS „DNB banka", vienotais reģistrācijas Nr. 40003024725, parādu **66 173,88 EUR** (sešdesmit seši tūkstoši simts septiņdesmit trīs *euro*, 88 centi), tajā skaitā: aizdevuma pamatsummu 61 444,44 EUR, procentus par aizdevuma lietošanu 3 215,17 EUR par laika periodu no 2012. gada 15. maija līdz 2013. gada 28. februārim, līgumsodu 1 514,27 EUR par laika periodu no 2012. gada 15. jūnija līdz 2013. gada 27. februārim, zaudējumus par apdrošināšanu 70,44 EUR; un tiesas izdevumus **1 814,71 EUR** (viens tūkstotis astoņi simti četrpadsmit *euro*, 71 cents).

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, bet piedziņas neiespējamības vai daļējas piedziņas gadījumā piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **3,16 EUR** (trīs *euro*, 16 centi).

Noteikt AS „DNB banka" tiesības par laiku no 2013. gada 1. marta līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet vēl nepiedzītās parāda pamatsummas.

Noteikt atbildētājām termiņu labprātīgai sprieduma izpildei - 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena - 2015. gada 11. decembris.

Tiesnese K. Zaura